

הלכות תנוכה

תרע דברים האסורים והמתירים בחנוכה. ובו ג' סעיפים:

א פריי שנת כ"א
ב טור מכריית'
דלעיל שפאווה
י"ט כהלל וכו' וכו'
ג כדו שיהא להם
סיכר שאסור
לקחתה לאורן
ד טר ה טס כ"ס
מפ"מ מחוייבונג

א אבכ"ה בכסליו (א) (מתחילין) ח' ימי (ה) חנוכה (ב) ואסורים בהספד ותענית אבל מותרין בעשיית מלאכה יגוהנות (ג) (ג) הנשים שלא לעשות מלאכה (ד) בעוד שהנרות דולקות ויש מי שאומר (ה) שאין להקל להם: **ב** הריבוי העבודות שמרבים בהם הם סעודות הרשות (ו) שלא קבעום למשתה ושמחה. הגם וי"א שיש קלת מלוה ברבוי (ג) הסעודות משום (ז) דבאותן

שערי תשובה

(א) חנוכה. פ"ן כ"כ ח"מ סי' ק"ף ביטוב דברי הכ"ח שכתב שהנך שמן מלאו שהיה מורק ל"ס והקבו עליו דמוכת דעמא כהיטע והא ז"ל השיב גביית רש"י בכ"ח דף פ"ה כה"ח ופ"ן טס גתוס' שהקבו על רש"י ועיין בתוכי טס דף פ"ה ועיין בחור וק"יפה האריך ג"כ בזה ועיין בדברי אר"י נכבוד טר בכ"ח ט"ס בזה על דברי הרא"ח ועיין בשו"ת שער אפרים סי' מ"א ונח"ל סי' פ"ו ובפני אריה סי' מ' ועיין בא"ר שהשיג על הכתובים בחגיגת תענית שחיסם נתן היינו פ"ים וז"ל דהיינו גדול כתיב רש"י בע"ז ט' וכבר קדמו בשער אפרים פ"ט ואני כפרתימי לפסיקתא רבת' כנסתא דהטכס כתתו לי"ב ט"מ מאי דקו"ל דחישו. כל"ס טהורים אש"י חשיו כל מחכות ואדרכ"ה הכלי בטל לגביה ונח"מ הרמב"ם נכ"ד ח"י כל"ס ואפ"ג דהרמב"ם לפניו כלי פ"ן שיש לו בית קיבול מירי גלאה שאין לחלק בין כלי פ"ן שיש לו בית קיטל אפ"י שהוא מקבל עומאה נטהר פ"י חשיו כמו כן כתי מיר מחכות כללא הוא דחישו כל"ס טהורים פ"ט ועיין בסוף חגיגה כזה: (ב) כשי"ס. ענה"ט ופ"ט כח"ל שסובר שיש למחית כידם כשנהגים שלא לפנות כי הכפלה עבירה היא כו' ולא דמי לר"ח דליקוי מופל ויש בו קרבן מוסף פ"ט ומ"ט כנה"ט כ"ס בית לפניו תענית ערב חנוכה עיין לקמן סי' תרפ"ו נח"ל טס ועיין בשו"ת שער אפרים סי' מ"ג שהסכים לדינא להכ"ח לאסור בחפנית דלפני חנוכה ועיין בשו"ת הר סכרמל סי' י"ד כח"ד שהעניס כמה שנים בערב חנוכה הוי נדר בטעות כו' ולפ"ד אין להקל בזה כיון שאפשר כהחלה פ"י חרטה שאלו היה יודת שיש חשב איסור בזה לא היה מתענה היום ועיין פ"י שכתב שמוחר לגזור ח"ט

באר היטב

(א) חנוכה. עיין באחרונים ועיין כיד אהרן סלקול עלום ומרוק: (ב) הנשים. דוקא נשים לפי שנעשה הגם על ידיהם מט"מ. וכמהרי"ל כתב קבלה בידינו שאין לאדם לעשות מלאכה בעוד שהנרות דולקות. ופ"י כמ"ל כל זמן שגרות של כה"כ דולקות והוא עד חלות. וכמקום שנהגו איסור כל היום אין להקל להם טור וב"ח ומ"ל. וכש"ג כתב שיש לבטל מנהגם ודי כיום ראשון ושמיני וכ"מ כמהרי"ל עמ"א. ועיין פ"ו ס"ק ב' וכתשובת חכם לבי סי' פ"ט דחה דבריו פ"ט. וכתב הב"ח כחנוכה אסור להתענות לפניו ומה שזוהרין להתענות בכ"ד בכסליו חמורת ער"ח אין לבטל מנהגם דלא אסור אלא לגזור ח"ט בתחלה אבל אם כבר נהגו להתענות איכא חשב איסור נדר בדבר. דכ"ט סי' של"ט. ואף ביום שלאחריו אסור כנה"ג: (ג) הסעודות. דא"י במדרש כהעלותך ובחגיגת חגיגת שקבעום למשתה ושמחה שנמרה מלאכת המשכן בזמן הזה ד"מ וכ"כ רוב הפוסקים. וכזה כ"ו סי' ת"כ דלד"ה מנרין האכל בחנוכה ועי"ד סי' שע"ח. והגו הענייס לסכב בחנוכה על הפתחים ונס' חנוכה הבית כתב עטס לזה:

אף במקום שנהגו שלא להתפנות

משנה ברורה

להכיר שאסור להשתמש לאורה והוא כחצי שעה: (ה) שאין להקל להם. דהוי כדברים המותרים ואחרים נהגו בהם איסור שאין להחיר בפניהם. וכזה בשלטי גבורים וכן הסכים בחסות חכם לבי שבמקום שנהגו איסור מלשעות מלאכה כל היום (ח) יש למחות בידם כי הנעלה עברה היא ומצוה לדי ששמוס: (ו) שלא קבעום למשתה ושמחה. אלא להלל ולהודות. וגראה הטעם ללא קבעו כאן לשמחה כמו בפורים (ט) כי בפורים היה הגזירה להשמיר ולהרוג את הגויות שהוא בעול משתה ושמחה ולא את הנשמות שאפילו המירו דתם ח"ו לא היה מקבל אוחס לכך כשהאילים הקב"ה ממנו קבעו להללו ולשבתו יח' ג"כ פ"י משתה ושמחה משא"כ כמעשה דאנטיוכוס שלא גזר עליהם להרוג ולהשמיר רק צרות ושמודות כדי להמיר דתם [כמו שאנו אומרים להשכיחם תורתך ולהעבירם מעל חוקי רלוונך] וחס היו ישראל מכוניעים להם להיחז ככושים תחת ידם ולהעלות להם חס וחזורים לאמונת ח"ו לא היו מבקשים יותר אלא שהגביר הקב"ה יד ישראל וגאוחם לכך לא קבעום אלא להלל ולהודות לכך כלומר כיון שהם רצו לתנוע אוחנו מזה לכפור בדתו ח"ו ובעזרתו יח' לא הסיקו וממם וגברה ידינו לכך אנו מודים ומשכחים לו על שהיה לנו לאלהים ולא עובדו מעבודתו [לבוש]: (ז) דבאותן הימים כו'. ר"ל ככ"ה בכסליו בדאיתא במדרש דמלאכת המשכן עמר ככ"ה בכסליו אלא שהמתק הקב"ה בהקמה עד ניסן שגולד בו יצחק ואמר הקב"ה פלי לבלם לכסליו ושילס לו חנוכה בית השמאלי. וגם

(א) מתחילין שמונת ימי חנוכה. כי בבית שני (א) כשמלכו מלכי רשעה גזרו גזירות על ישראל ובעלו דתם ולא הניחו אוחס לפסוק בחורה ומלות ופסעו ידם כממונס ובכחזיהם ונכנסו להיכל ופרטו בו פרטות וטמאו הטהרות וזר להם לישראל מאוד מפניהם ולהגוס לחן גדול עד שריחם עליהם אלקי אבותינו והואיעט מידם והיגלם ונברו בני השמונאי הכהנים הגדולים והרגום והואיעטו ישראל מידם וחזרה מלכות לישראל יתר על מאתים שנה עד החורבן השני וכשברו ישראל על אויביהם ואיכדוס ככ"ה בכסליו היה ונכנסו להיכל ולא מלאו שמן טהור בהקדש אלא סך אחד שהיה מונח בחזמתו של כ"ג ולא היה בו להדליק אלא יום אחד בלבד ונעשה נס והדליקו מחנו נרות המערכה ח' ימים עד שכתשו ויחיס והולילו שמן טהור. ומפני זה התקיע חכמים שבאותו הדור שיהיו הימים האלו שחלתן כ"ה בכסליו ימי שמחה והלל ומדליקין בהן הנרות בערב על פתחי הכתים בכל לילה ולילה משמונת הלילות (ב) להראות ולגלות הגם. והוא מלוא מד"ס כקריאת המגילה וימים אלו הן הנקראים חנוכה ר"ל אנו כ"ה שנים כ"ה חנו מאויביהם. ומפני שהן ימי שמחה והלל לכך אסור בהן ההספד והתענית (ג) טהגין הענייס לסכב בחנוכה על הפתחים (ד) ויש עטס לזה: (ב) ואסורים בהספד ותענית. עיין לקמן סימן תרפ"ו ס"ח כה"כ: (ג) הנשים. דוקא נשים (ה) לפי שנעשה נס על ידיהם כדלקמיה בס"כ כהג"ה (ו) ויש מקומות שנס האנשים מחמירים בזה: (ד) בעוד שהנרות דולקות. בביתו (ז) כדי

שער הציון

(א) רמב"ם: (ב) טס: (ג) מ"א: (ד) פ"ן כה"ג: (ה) מ"א כ"ס ח"מ: (ו) א"ר כ"ס מהרי"ל: (ז) הגר"א כ"ס הנסית חדשא והא כ"ג טס ולאסוק עשה שביח המ"ח כ"ס ה"ח וכ"כ בא"ר דבן מוכח בלבוש ג"כ דלא כותיה וכן העתיק כה"ח דעוד שהנרות דולקות היינו כנינו: (ח) וכן כה"ח ומ"ח לא הפתיק בל"ל שהנהגו הוה מכלל דלא כה"ח לזה: (ט) הכל בשן הלבוש ומה שהקטס פט"ו פ"ו כבר מירן הא"ר כש"כ טס: ובכ"ו

הלכות חנוכה סימן תרעא תרע"ב קל"ח 275 באר הנולה

הימים סיה חנוכה המזבח (מהר"א מפר"א) * ונוהגין לומר (ח) זמירות ושבתות בסעודות שמרבים בהם (ט) ואז היו סעודת מצוה (מנהגים) י"א שיש לאכול גבינה בחנוכה לפי שהנס נעשה בחלב (י) שהאכילה יהודית את האויב. (כל בו ור"ן): ג' אין מספידין בהם אר"א לחבם בפניו. הנה (יא) ואין מתעניין יום שמת בו אב או אם ותענית הלום בחנוכה ע"ל סי' תקס"ח סעיף ה' ולענין לדוק הדין (יב) ע"ל בהלכות ר"ח סי' ת"כ בהגה וע"ל סימן תרפ"ג:

ו מירא דרנא
מ"ק כ"ז
א רבנ"ם כפ"כ
מתחבב דאש"ט
עני שכיב"רל וכו'
פסחים ל"ט וה"י
מבוס פרסומי ניסא
ב ברי"י שכתב כ"א
וכנ"ס

תרע"א סדר הדלקת נר חנוכה ומקום הנחתו. וכו' ח' סעיפים:

א (א) צריך ליותר מאד בהדלקת נרות חנוכה (ב) * ואפי' (ה) עני המתפרנס מן הצדקה (ג) שואל או מוכר בסותו ולוקח שמן להדליק: ב' ככמה נרות מדליק * בלילה הראשון מדליק א' (ד) סכאן ואילך (ג) מוסף והולך (ה) א' בכל לילה (ו) עד שבכלל אחרון (ז) יהיו

שערי תשובה

(ב) מוסף והולך כו'. פכ"ט ועיין ברי"י מי שלא היה לו שמן רק לנר אחד וצריך עליו ותיקב נודמן לו שמן לנרות כשייכים להודור כליהם כהוא כתב מהר"א מזרחי ומהר"א נחום דלא יבדק טעם אחרת על נרות כהנסים ועיין לקמן סוף סי' תרפ"ג. וע"ש א"ס ב' ו' ב"כ דרים בבית א' וב"א אוכל עם ב"כ בפ"ע כתב בה"ס שא"ל להדליק כ"א בפ"ע להשתתף יחד

(א) עני. אבל אינו חייב להשכיר עלמנו כמו בד' כוסות: (ב) מוסף. כ"ל דאם יש לו כדי להדליק בכל לילה נר אחד דאין צריך לחזור על הפתחים או למכור כסותו מאחר דיונא י"ח מן הדיון. וכתיב המ"א וכו' דמי שאין לו שמן הרבה יתן בלילה שמון כשיעור והמותר יחלק לכולם שאם יעשה לכולם כשזה לא ידליק אפי' אחד כשיעור ואם יש לו שמן בלמנוס ולאחירו אין לו כלום מוטב שידליק בכל לילה א' ויתן גם לחבירו דהא מדינא א"ל אלא אחד עכ"ל:

באר היטב

משנה ברורה

שם בימי אנטיוכוס עמחו ההיכל ועשו חנוכה הנית בשמנה ימים אלו בבית: (ח) זמירות. וה"ה בנישואי בת ת"ה לע"ה אם אומרים שירות היו סעודת מצוה [מ"א בשם מרדכי]: (ט) ואז היו סעודת מצוה. ר"ל בלרוף זה וכ"פ הרש"ל והכ"ח כה"ס אומרים וכתב הרש"ל (י) שכל ששעה כדי ליתן שבת למקום או לטרנס הגם או המצוה הכל סעודת מצוה: (י) שהאכילה יהודית. היא היחה במו של יורגן כ"ג והיתה גזירה שכל ארוסה חבטל לספסר תחלה והאכילה לראש הצוררים גבינה לשכרותו וחסכה את ראשו וברחו לכולם: (יא) ואין מתעניין. כנ"ל ס"ח. ואם עבר והתענה יום שמת בו אביו ואמו או ת"ח צריך ליתוב תענית לתעניתיה אחר חנוכה ועיין בדה"ט מה שכתב בזה: (יב) ע"ל בהלכות ר"ח וכו'. טעם כתב (יא) שא"א ביום שא"א בו תחנון וכן לקמן בסימן תרפ"ג ע"ש. אבל לפניהם ולאחריהם נראה דאין להחמיר לענין לדוק הדין עיין לקמן סימן תרפ"ז דלענין הספד גופא הרבה מקילין ואף אם נרנא להחמיר כאיזה סוכקים דמחמירין בהספד לפניהם וממילא גם לדוק הדין אין לומר עכ"ס לאחריהם בודאי אין להחמיר ויכול לומר לדוק הדין צ"כ"כ הסמ"ג. אבלות לכו"פ נוהג בחנוכה. אוקן פעור מנר חנוכה. וכתב ב"ר דאשמו חלליק. ואם הוא מותר לענות אמן יש דיעות כפוסקים עיין ביו"ד סימן שט"א. ונראה דאם אין אשתו עמו והוא יחיד בבית ידליק הנרות לפרסומי ניסא וכלל ברבה [סמ"ג] חרש שאינו שומע והוא מדבר חייב בנר חנוכה דהוא כספק לכל דבריו [שם]:

(ב) מוסף והולך כו'. פכ"ט ועיין ברי"י מי שלא היה לו שמן רק לנר אחד וצריך עליו ותיקב נודמן לו שמן לנרות כשייכים להודור כליהם כהוא כתב מהר"א מזרחי ומהר"א נחום דלא יבדק טעם אחרת על נרות כהנסים ועיין לקמן סוף סי' תרפ"ג. וע"ש א"ס ב' ו' ב"כ דרים בבית א' וב"א אוכל עם ב"כ בפ"ע כתב בה"ס שא"ל להדליק כ"א בפ"ע להשתתף יחד

שער הצינון

(י) והביאו כביאור הגר"א: (יא) ואף דבענייניו מלך בע"ז דיוכל לומר לדוק הדין לחכם בפניו כיון שמתפידן עליו לפיל בסימן ת"כ סיים בס"ז גופא דחנוכה ופורים יש להחמיר בזה [יד אפרים]: (א) מוספים: (ב) הגר"א: (ג) מאחר מרדכי וא"ל דלא כע"ת ועשאו דביין דיוענין מסתחב כש שבת: סב"כ יס"טין ט"ו"י מילתא חס: (ד) אחרונים: (ה) אח"כ מלאהי כח"ס סימן קל"ב בגם דעתו כן: (ו) מ"א וב"א: (ז) ח"א ופ"ג: (ח) ת"א ככלל ק"ג וכתובת בין פולס סימן ל"ד אין דעתו שם דבילה הראשונה יראה עכ"פ כדליק בשמן זית אע"ג דלאח"כ לא יוכל לקיים להיות כההדרין מן הההדרין כגאר ל"טח לא דחיק מטה כחכמה כבפתה מזה שעי"א לא יוכל אח"כ לקיים טעם מן המוכתר יותר ע"ש:

הגלגלה הנכונה

כר

הוצאת התוכנית

וכשאו' טרלוק לולה ראשונה סברך שלי' ברנז' . להדליק . ושעש' ניסים . ושהחיונו . והראו' שלא להדליק בביתו או שאינו עתיר להדליק כמו שאין לו בית או אינו מזכיר אף על פי שטרלוקין עליו בביתו סברך שהיום שיעשה נסים ושהחיונו ורא' שלא שטע הברכות סו שהדליק בביתו או שעתיר להדליק או שטע הברכו' אינו סברך כלל בראותו אחרים שדלוקין . וטלול' ראשונ' ואילך הסדלוק סברך שחיים להדליק ושעשה נסים . ודרוא' סברך אחת שעש' נסים . וזו שכא שפירגת היס ולא הגיע לביתו ער ליל שני או ליל שלישי סברך בלול' שיתחיל להדליק בביתו ב' ברכו' . ושזוירי הפתול' של כל הליל' הגנו להבעירין שלא לשום צורך ואע"פ שטוחר לפי מה שכתב הר"ף והדב"ס ר"ל שאמרין ששעשעו כבוד וזנו' טוחר לכבוד' או להשחם' לאור' . וסוהו הגאון רב אחא ז"ל כתב שאין ליעשו' בהן שום רבר אבל צריך להניחן ער ליל' אחרונ' ולעשו' טוחר' כפני עצמ' . ואף על פי שאמרנו חכמים ז"ל חסדישיו מצו' נורקין ולו וראוי חסדישיו מצו' הן טבל פקום לא רטו לעצי סוכה ולחלב שלא הקצו שיהיו כליו לאוהה טעוה אבל איהו הפתול' והשטן הוקצו על דעת שיהיו כליו . ולפיכך אנו סברכין בכל לילה ולילה שעשה נסים לפי שכל ליל' היה גס פתוק השטן . ולוטר הגוהה טעשה נכסר' כאשר בארנו למעל' . ואות דאסרו לפי שארנו את הבית עעבור' שבסלו היונים . וכבר בארנו ה' ימים לטה . ויש גנחויס טעם אחר לדבר לפי שבסלו להם כצוה תילה שהו' לשכונ' לפיכך קבעו ח' ימי הנוכ' . כך כתב הבעל העהים ז"ל . ועוד כתב לטה אין עושין ש' ימים סספק כטו בחג האסוה והימים לפי שחונכו' טירביהם ולא ההפירו בה כל כך . והנישים נראה ליער שאחר שהו' טרלוקין וסברכים סכרצוא' האנשים . אבל חדש שוטה וקטן שהדליקו לא עשו כלום לפי שהדליקו ע' שה טעוה והניו לאו בני טעבר טעוה נגוה . וכל שכן גנו שהדליקו לפי שאינו מחוייב בה כלל . וככתב הר"ף יצחק בר אבא סרו' ז"ל יקטן שהגיע לתוך טרלוק עובר לעשייתו ויבשר שנהגו להדליק לילה ראשונה אחת ולהוסיף אחת אחת בכל לילה כמו שכתבנו נר שיש לה שתי פיות עול' כל מה ופחללול' . האם הקיף פתול' בקער' אם כפה עליו כלי עול' כל פתול' ליל' או אסרדיק כל פתול' סכרבר' באצבע לפי דעת הבעל שטרח ררברוה ז"ל . וטה שאמרנו שטניחיו נר חנוכ' ששטל יש איפרים דרוק' בפתח שיש בו טוה טרלוקין בשטל אבל אין בו טוה יניחנו כיון ז' וכן כתב הר"ף ז"ל אך ביה' הכנסה רליכ' כוח' טרלוקין' בוסין . עור חסו' רקרש שהיה טגורה בימיו ברוסזאג לא חלקנו בן זה לזה שבכל טרלוקין אוחה כסל' . ואנשים הרבה הדיש בחצר שהתפוסם בשטן ויוצאין כלן כנר' וזו' שלא פתחו פחה לנפשם כספסא אכסנאי . וכן כתב הר"ס ז"ל לאכסנאי אחא לא שטעונו דהו' אטיני' נר חנוכה הובת תרע' הוא כטו מזוהה כיון שאמר שטעוה להניח' על פחה ביתו ואמר שטי' כיש לו פחה והוא חיוב נמי שאין לו יפטר קא שטע' . לן הדיב ולא דיטל מזוהה דמו' אפילו יש לו פתחי' הרב' כלן היובת וטר חנוכ' כחר טיניוהו מיוזמן הדר' בעל' פסור טטונו' חיוב כנר חנוכה . זכך גדול עוטר בבית אביו ואינו סוסר על שלחן אביו הרי זכא כאכסנאי וסיו שהולך לעיר אחרת נרא' שהיבב לברך שינסה נסים ואף על גב דטרלוקי עליה בנו ביתו' . והב' בסיוני' או שהו' בבית גוים טרלוקי בכרכו' וטוחר' על שלהונו ולא דמי לאכסנאי דאטרינו ראי טרלוקי ליה בני ביתו' . לא צריך להשתתף ראניו החם שיש לו פרס' הגס בהדלקת אושפיו . ה' ה' הוושג' חנוכ' בורו ועוסד לא עשה כלום לפי שהראו' אוסר לצרכו הוא הנקיש ליה ולוכ' פרסוטי נסא עישו' של חנוכ' שוחית' דולק' ער הליל' האחרת טכנה וטרלוקיה לטעות הליל' : סדר חפלה חנוכה : עריבית שחיות וטגחה סוכורין של חנוכה כידוד' ויש קב' חיבות בעל הנסים כנר טנין וזמון שהקניזו ישיק כר חגיגה שחל' למשה ער ויהו נזעם שאמרנו שיה' על סלאכת הפשטן שרצה להקינו כססלו אטר לו הקב' ה' ששהיה של כלונס אחרת תהיה כססלו . וכן אם בא להוכיח בברכה הסוון סוכיז' בברכה הארץ ועכשו ונהג להוכיח בברכה הארץ ובחפלה המוספין נס כן סוכורין ואף על פי שאין מוסף בחגיגה כלל יום הוא שבתחייב כד' חפלות כשיריה שבת אור ח' . וכן בברכה הסוון סוכיזין של חנוכה בברכה הארץ ושל שבת יר' ח' כגוה ירושלם ואף ז"ל פי דחידו' ושאינו תדיר תדיר קודם כיון דתקנו להוכיח של חגיג' בברכה הארץ שהיא לפנינו בונח ירושלם ההקנה לא יוה סקוסה (ישכ"ר

פן לא ודלוק רליכ' פרסוטי נים' שו רי ננסו כל העם בכתיהו . ואיכ' שאן ראטר רקודס ומן זה ואחריו גם כן אם הדליק אינו סברך . וככתב טקצ' הגאונים ז"ל דבזמן הזה שטרלוקין טכפנים ספני חשש שטא יכזוה הניים הדרים כיונינו לא חיושינו לרגל שן השוק וסברכום אחר זה לכחל' וכן כתב הר' יצחק דאנן וטרלוקין טכפנים ולוכ' היכר' לא לכני הכוח הו' וטגה ער עטור השחר' : והר"ף ז"ל כתב נכון להדליק כל זמן שבני הבית נעורים כסיו' אפילו רבינו שטעון גם עכשו היה טצריך לעשות קנדולא' ש' ארוכ' ע"כ . מיהו בע' ש' שצריך להקדים נר חנוכה לדלק' נר שבת ונר שבת סצוה סטור' לשקיע' החט' כמו שאמרנו פ"ק רשב' כי חיותו שמש' אריש רקל' אדלוקין שרנ' משום דבחר הדלק' נר שבת אין לעשו' שום מלאכ' לפיכך מדליק חלה נר חנוכ' וסברך כיון דלא אפשר להדליק אחר נר שבת . ויש אסרום שטרלוקין תחל' נר שבת ואחריו נר חנוכ' וסברך לפי שחידו' ושאינו תדיר תדיר קודם ולא הו' קבל' אסור סלאכה אחר שרעחו להדליק אחר כן נר חנוכה . וכן כטוצאי שבת דלא אפשר להדליק ער שחשכה משום כבוד שבת טאחר' וסברכין . ונהגנו כטקצ' הקטו' להדליק נר חנוכ' כטוצאי שבת כבית הכנסת קודם הברל' והראב"ד ז"ל כתב שאין ראוי לעשו' כך כיום בטל' שאין ראוי לקרותה ער אחר הברלה שאין ראוי לברך על האור אחר שטלא עינו מטנו . וטבל פקום טי שהקדים אפילו בתול' שהיה טרוה ורו' שיהיה כפלג השנת' האחרון דלא הטיירו שהברל' דאטרינו רב סצלי של טוצאי שבת בשב' ואושר הברלה על הכוס' . מיהו צריך שוחן בה שטן יותר משעור הדלק' כרו שחרלק הטר ער וכל' דגל' דתרטוראי . וככתב הר"ף ז"ל שר חנוכ' שולק' שיעוד' אם רצה לכבות' אח"כ ברשו' בירו או להשתטס לאור' . וכן דעת הרמב"ם ז"ל . הדליק' וככתוה אין זקוק לה' . וטבל פקום צריך שיתן שטן נגד ער שחיהו זלקת שעור וירליק נר אחר כנגד נר חנוכ' כרו שלא ישחשש לאורה . ואי איכ' טרוה' לא צריך ואי ארם חשב' הוא שאין דרכו להשתטס ולטרוה צריך . ויש נהנין טעם להדליק נר אחרת משום הכר' ואפילו למ' ד' טוחר להשתטס לאורה צריך נר אחר' טסום הכר' . ועכשו שנהגו להניח' נר חנוכ' טכפני' כספת הסטך לפתח דו לטו בזה ההכר' . שחרי טניחין אוחה בטקום שאין אנו רגילין להניח' נר בשאר הוסיס וגם אינו סקוס ראוי לתשמיש . כתב הבעל עש' הרבר' ששה שאמר שחור לאשתמש לאור' הני מילי תשמיש שאינו של טצו' אבל תשמיש של טצו' מותר וכן דעת הר"ף ז"ל . והראב"ד ז"ל כתב דכל חשמיש אפילו של טעוה כנון ללמד כנרואסור' משום דקלש' לה גחה דלא סכנון לא לצורך עצמו וסוכה סרקאטר נר שבת תר ונוכ' נר שבת עדיף משום שלום ביתו ואם אית' נעבור נר חנוכ' ויאכל לאור' והא אכיל' טעוה היא ונקיים לתרווהו לא וראי כל השמש אסור ואפילו של טצו' . וכן נר' טראטרי' כל שמנים ופתול' שאין טרלוקין בהן בשכ' טרלוקין בהן כחנוכ' ואם טוחר להשתטס לאורה שום תשמיש אטאי טרלוקין בהן בחנוכ' נוחש בהן רלב' אמיו לאטויו לא וראוי אסור . וככתב הר' אשר שרנו הנשים שלא לעשו' סלאכה טעשת הדלקה ער טעת כביותן . נר' השטע להכיר שאסור להשתטס לאורן ועוד שטא יכבה הטר שישחששו כנגדו ועל כרחם יבשלו להשתטס לאורה . זלפו זה הסנהג טועות הנשים הרבה שאינן עושין סלאכה כל עשינת הוסיס והכסלה הרחיקו ז"ל שהי' מביא' לורי שעומס על כן טוב לבטל להן טגהן' . ויש נשים רבות כסלות יום ראשון ויום שניו ור' לטל בזה כרין הור' כססא וסוכות . וטוחר להרשק טג' לנר . כתב הרב ר' ז' ל משרג' לשרג' . שלא על דרוקנים' . וככתב הר' יצחק ז"ל שטוחר להדליק קיסס טג' שבת להדליק נר חנוכה או איכ' וכן להדליק טגנו אחר רכותה של טעוה אבל של זול אסור להדליק טג' של טעוה . נהגו כל הטקוסות להדליק נר חנוכה בבית הכנס' להוצי' טי שאינו בקי' ושאינו ררוו בואת גס ז' הוא הרוה טעוה ופרסום הנס וזכר למקדש . ויש טקוס' שאין חוששין טנוך לפתח לא לפני ההובל . והטגה להדליק נר חנוכה בבית הכנסת בין חפלה הסנהג לחפלה עריבית' . ובערב שבת טרלוקין קודם חפלה הסנהג וער שלא יתפלל הקהל על טצוה שבת טרלוקין אחר סדר קרושה וקריש קודם שיברילו ז"ל הכוס והראב"ד ז"ל חולק ער זה הסנהג לטו שכתבנו . יש טרלוקין בנר' של שטוה . והר"ף ז"ל היה מצריך לעשות נרות אדוונת אטנס המצוה הסוכרת בשטן וזה לפי שכו היה הנס' (ישכ"ר